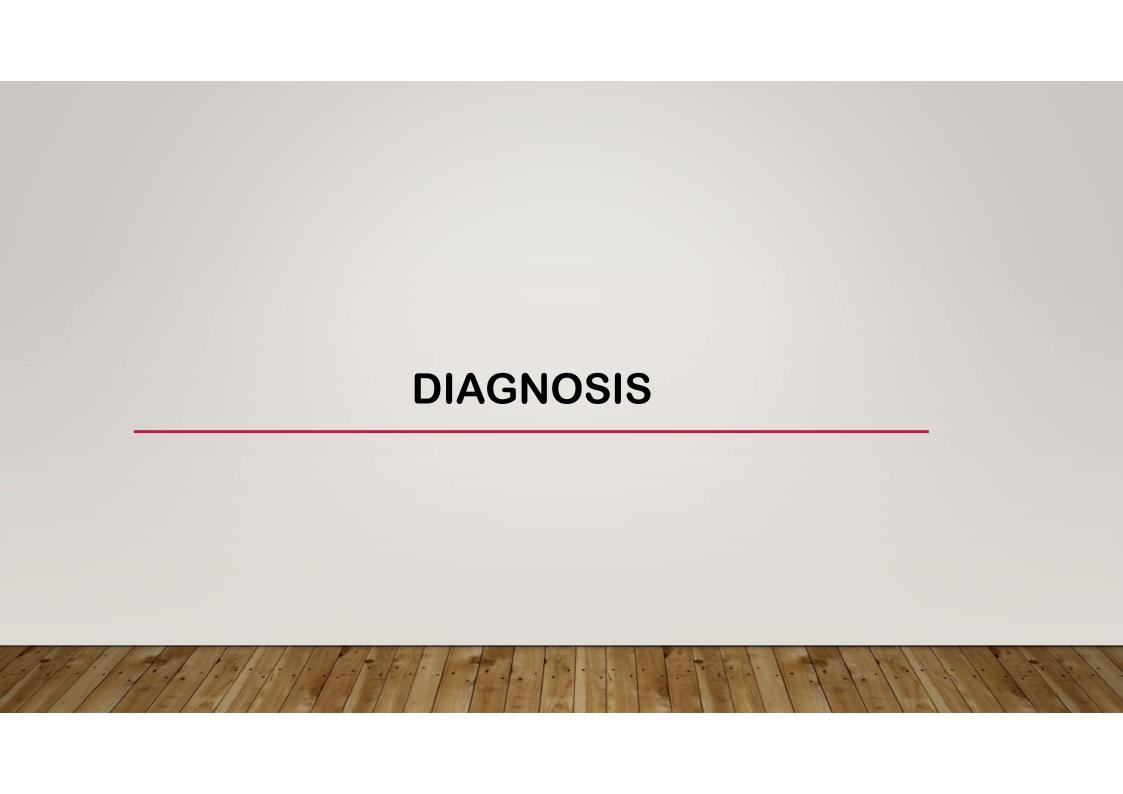
TUBERCULOSIS IN CHILDREN

ZAHRA POURMOGHADDAS
ISFAHAN UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES

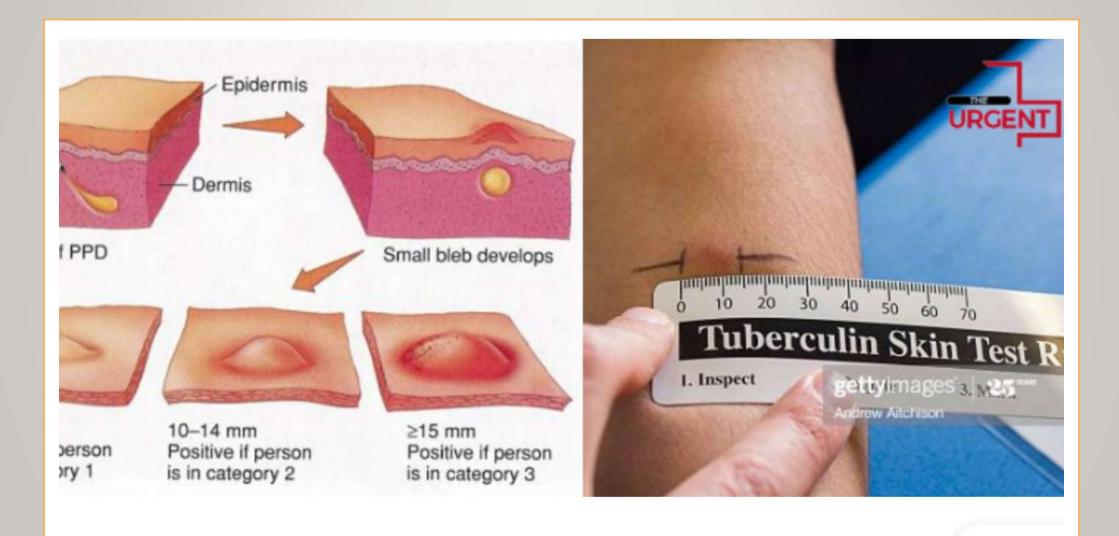
- The definitive TST uses \$\delta\$ tuberculin units (TU) of purified protein derivative (PPD) stabilized in Tween \$\lambda\$\cdot\$, injected intradermally with the Mantoux technique, with use of a \$\forall \cdot\$-gauge needle and tuberculin syringe, on the volar surface of the forear
- Delayed hypersensitivity reaction to TST usually peaks at ^{*^}
 to ^{*^}
 to ^{*^}
 hours. In some individuals, reaction occurs after ^{*^}
 hours
 and should be considered a positive result

- The diameter of induration is measured and recorded in millimeters
- For accuracy, the TST should be interpreted by trained HCP, not by a parent or relative.
- An allergic or Arthus-like reaction to TST components occasionally causes erythema and induration beginning within hours after application, peaking as late as ^{YF} hours (for the Arthus reaction), and waning at ^{FA} hours; these are not indications of M. tuberculosis infection.

- A nonreactive TST result does not exclude M. tuberculosis infection or disease
- A variety of factors can lower tuberculin reactivity
- Approximately \ \ \ \% of immunocompetent children with culture-documented tuberculosis do not react initially to △ TU of PPD (TST).

- Most of these children have a positive test result after several months of treatment, suggesting that tuberculosis was acquired recently or that untreated disease depressed specific immune responses.
- Additionally, many adults and children with disseminated tuberculosis and many with advanced, untreated HIV infection and M. tuberculosis infection are anergic

1.121.1.1

BOX 134-1. Positive Interpretation of Mantoux Tuberculin Test According to Diameter of Induration and Risk Category

INDURATION ≥5 MM IN DIAMETER

Contact with infectious case Abnormal chest radiograph Human immunodeficiency virus infection Other immunosuppression

INDURATION ≥10 MM IN DIAMETER

Foreign-born individual from high-prevalence country Frequently exposed to high-risk adults^a
User of illicit intravenous drug(s)
Other medical risk factor(s)^b
Healthcare worker
Member of locally identified high-risk population
Age ≤4 years

INDURATION ≥15 MM IN DIAMETER

Regardless of age or risk factors

^aSuch as HIV-infected, homeless, users of illicit drugs, residents of nursing homes, incarcerated or institutionalized, or migrant farm workers.

^bSuch as Hodgkin disease, lymphoma, diabetes mellitus, chronic renal failure, malnutrition.

BOX 134-2. Factors That Cause Decreased Response to Tuberculin Skin Test

HOST-RELATED FACTORS

Infection

- Viral (rubella, rubeola, varicella, influenza)
- Bacterial (typhoid fever, brucellosis, leprosy, pertussis, overwhelming tuberculosis)
- Fungal (blastomycosis)

Vaccines - live viral

Chronic renal failure

Malnutrition

Diseases affecting lymphoid organs (leukemia, lymphoma, human immunodeficiency virus infection)

Certain drugs (corticosteroids, antineoplastic agents)

Age (newborn infants and elderly)

Stress (surgery, burns, mental illness)

TUBERCULIN-RELATED FACTORS

Improper storage (exposure to light or heat)

Improper dilution

Chemical denaturation

Contamination

Adsorption to glass or plastic

ADMINISTRATION-RELATED FACTORS

Injection of too little antigen

Delayed administration after loading syringe

Injections physically too close together or given subcutaneously

READING-RELATED FACTORS

Inexperienced reader

Conscious or unconscious bias

Error in recording

- False-positive reactions to tuberculin also occur.
- Recent infection with NTM can result in cross-sensitization and a false-positive TST.
- Exposure to NTM varies geographically and is greater nearer the equator
- Cross-reactions usually are ≤ \(\cdot \) mm (but can be larger) and transient, lasting for several months.

- A second cause of false-positive TST result is prior receipt of BCG vaccine.
- Tuberculin reactions caused by BCG vaccination cannot be distinguished with certainty from infection with M. tuberculosis by the TST alone
- Countries using BCG vaccine frequently have high rates of endemic tuberculosis.

- In most studies of newborn infants vaccinated with BCG, only about 2.% have a positive TST result, and 4.% to 4.% lose such reactivity within 2 years.
- Older children or adults have higher initial and longer responses to BCG, but most lose tuberculin reactivity within \(\cdot\) years of vaccination.

- Degree of reactivity also is affected by BCG product and nutritional status.
- TST reactivity after BCG vaccination is expected to measure < 1 · mm of induration at ^{FA} to ^{YY} hours (although reactions of 1 · to 1 a mm can occur).
- Prior receipt of BCG vaccine is not a contraindication to tuberculin testing.

- The interferon-gamma (IFN-γ) release assays may help distinguish between M. tuberculosis infection and a positive test due to BCG or NTM
- Several studies have demonstrated that a positive TST in a previously BCG-vaccinated child who is a close contact with an active case of tuberculosis is likely to represent M. tuberculosis infection, and the child should be evaluated and treated

- Blood tests that detect the secretion of IFN- γ ex vivo by sampled lymphocytes after stimula-tion with γ or γ proteins that are fairly specific for M. tuberculosis.
- There are two commercially available IGRAs: one measures the total amount of IFN-γ produced by the lymphocytes while the other determines the number of lymphocytes producing IFN-γ.

- Both tests are performed with positive and negative controls; threshold values that determine test positivity were determined using samples from adults with culture-confirmed M. tuberculosis disease.
- Like the TST, IGRAs cannot distinguish between tuberculosis infection and disease.

 Although the proteins in the tests are found on several rare species of NTM, they are not found on M. avium complex (MAC) or the BCG organisms.

- The IGRAs have been tested extensively in a variety of adult populations.
- As expected, IGRAs are more specific than the TST; however, the difference in sensitivity is small.
- Data available from fewer studies in children demonstrate increased specificity of IGRAs but not increased sensitivity compared with the TST

- Indeterminate results also are problematic.
- IGRAs are particularly useful for testing individuals in low-burden settings who have received one or more BCG vaccinations
- Usefulness of IGRA is limited in high-burden countries because of their cost, the need for laboratory equipment, the need to draw blood, and their lack of advantage in sensitivity over the TST.

LABORATORY DIAGNOSIS

- Diagnostic tests for tuberculosis are based either on detection of M. tuberculosis in a clinical sample or recognition of the host response to the organism.
- Acid-fast staining and microscopic examination followed by culture confirmation is the standard, but this method can be slow, expensive, and insensitive for clinical samples from children.

- The most important laboratory test for the diagnosis and management of tuberculosis. Unfortunately, positivity of cultures from early-morning gastric aspirates from children with pulmonary tuberculosis is <^γ,[%].
- Yields of culture from sites of extrapulmonary tuberculosis often are far lower
- Culture is most important when the source case is unknown or is known to have drug-resistant tuberculosis.

- Traditional culture methods using Löwenstein–Jensen and Mid-dlebrook solid media often require ^γ to ^γ weeks until positivity, followed by an additional ^γ to ^γ weeks for susceptibility testing.
- Radiometric techniques using liquid media provide more rapid detection, identification, and drug susceptibility testing of myco-bacteria.

- The recovery rate of M. tuberculosis using liquid media is substantially higher and faster compared with any single solid medium.
- The presence of mycobacteria in broth is confirmed by acidfast stain, with speciation by traditional testing or highpressure liquid chromatography

- Using these techniques, total time to isolation and speciation results averages \(\forall \) days for M. tuberculosis.
- With use of more sensitive culture assays, blood or urine samples from children and adolescents with mild or asymptomatic primary pulmonary tuberculosis occasionally can yield positive results.

- Serology has not performed well for diagnosis of tuberculosis.
- A number of nucleic acid amplification-based assays for mycobacteria have been developed with varied target sequences, assay formats, and specimen-processing procedures.

- Sensitivity and specificity of the (PCR) test of sputum samples are >9.% compared with culture.
- Clinical diagnosis of pulmonary tuberculosis in children, the sensitivity of PCR has ranged from 10% to 17%, and specificity from 10% to 100%

- PCR test on gastric contents can be positive in a recently infected child with a normal chest radiograph, but the clinical implications of such a finding are unclear
- A negative PCR result does not exclude tuberculosis, nor does a positive result completely confirm the disease.

 PCR testing may be useful in evaluating immunocompromised children with pulmonary disease (especially children with HIV infection) and for confirming the diagnosis of extrapulmonary tuberculosis, although published information also is limited in this area

سل در کودکان

معیارهای پنجگانه زیر در تشخیص سل کودکان دارای اهمیت هستند:

- 1. تماس با فرد مبتلا به سل ریوی اسمیر مثبت (به خصوص اگر فرد مبتلا از افراد خانواده کودک باشد)؛
- علایم بالینی منطبق با بیماری سل (عمدتا "کاهش وزن یا اختلال رشد" به همراه بی اشتهایی، تب، تعریق، کج خلقی و یا "وجود علائم تنفسی طول کشیده (بیش از ۲ تا ۳ هفته) که به آنتی بیوتیک وسیع الطیف پاسخ ندهد")؛

٣. تست پوستي توبرکولين مثبت:

4. راديو گرافي قفسه سينه منطبق با سل:

تشخیص سل ریوی در کودکان نیازمند انجام رادیو گرافی قفسه سینه است؛ هرچنـ د کـه یافتـه هـای رادیولوژیک در CXR^۱ غالباً اختصاصی نیستند.

آنچه در نمای رادیولوژیک قفسه سینه کودک مبتلا به طور شایع تری مشاهده می شود انفیلتراسیون در لوب های فوقانی و میانی ریه است. درحالی که وجود حفره در ریه ی طفل پدیده ای غیر شایع محسوب می شود. از نماهای شایع دیگر رادیوگرافیک در سل ریوی اطفال می توان به کدورت ریوی مزمن همراه با بزرگی غدد لنفاوی ناف ریه و/ یا ساب کارینال و همچنین نمای ارزنی اشاره کرد.

نکته: قویاً توصیه می شود که CXR در کودکان مشکوک به سل توسط رادیولوژیست قرائت شود.

HIV در کودکان مبتلا به سوء تغذیه یا مبتلا به سوء تغذیه یا مبتلا به سوء تغذیه یا مبتلا به ارزش تشخیص تست پوستی توبر کولین و CXR در صورت اثبات وجود سابقه تماس نزدیک با بیمار مبتلا به مراتب کمتر است؛ این در حالی است که در صورت اثبات وجود سابقه تماس نزدیک با بیمار مبتلا به سل ریوی (به ویژه مورد سل ریوی اسمیر مثبت)، ویژگی و در نتیجه ارزش تشخیص یافته های رادیوگرافیک و بالینی افزایش می یابد.

تلاش برای اثبات وجود سابقه تماس مثبت در یک کودک مشکوک به ابتلا به سل همواره باید مورد تاکید و توجه خاص باشد زیرا علاوه بر آنکه ما را به تشخیص سل در کودک هدایت می کند می تواند ما را در شناسایی موارد سل ریوی اسمیر مثبتی که تا آن زمان کشف نشده باقی مانده اند یاری کند.

راهنمای کشوری مبارزه با سل؛ ویرایش دوم

به همین دلیل است که در برخورد با یک کودک مشکوک به سل توصیه می شود که در مورد وجود علائم سل، به ویژه سرفه، در میان افراد خانواده (اعم از آنها که در قید حیات بوده و یا اخیراً فوت کرده اند) سوال کنیم.

۵. باکتریولوژی یا آسیب شناسی مثبت:

انجام آزمایش سهل الوصول و متعارف تشخیص سل ریه در بزرگسالان و کودکان بزرگتر که همان آزمایش میکروسکوپی اسمیر خلط است، برای بخش اعظم کودکان که معمولاً خلط خود را می بلعنـد امکان پذیر نمی باشد.

انجام روش های دیگر نمونه گیری نظیر گاستریک لاواژ نیز به عنوان یک شیوه روتین تشخیصی در اجرا با مشکلاتی روبروست؛ چون از یک طرف از حساسیت کمتری در تشخیص برخوردار است و از طرف دیگر بجز در شرایط دسترسی به امکانات کشت مایکوباکتریوم توبرکلوزیس مفید واقع نمی شود. از این نکات می توان چنین نتیجه گرفت که قطعیت باکتریولوژیک معمولاً در سل ریوی اطفال ممکن نبوده و لذا تشخیص این سل در کودکان غالباً احتمالی است.

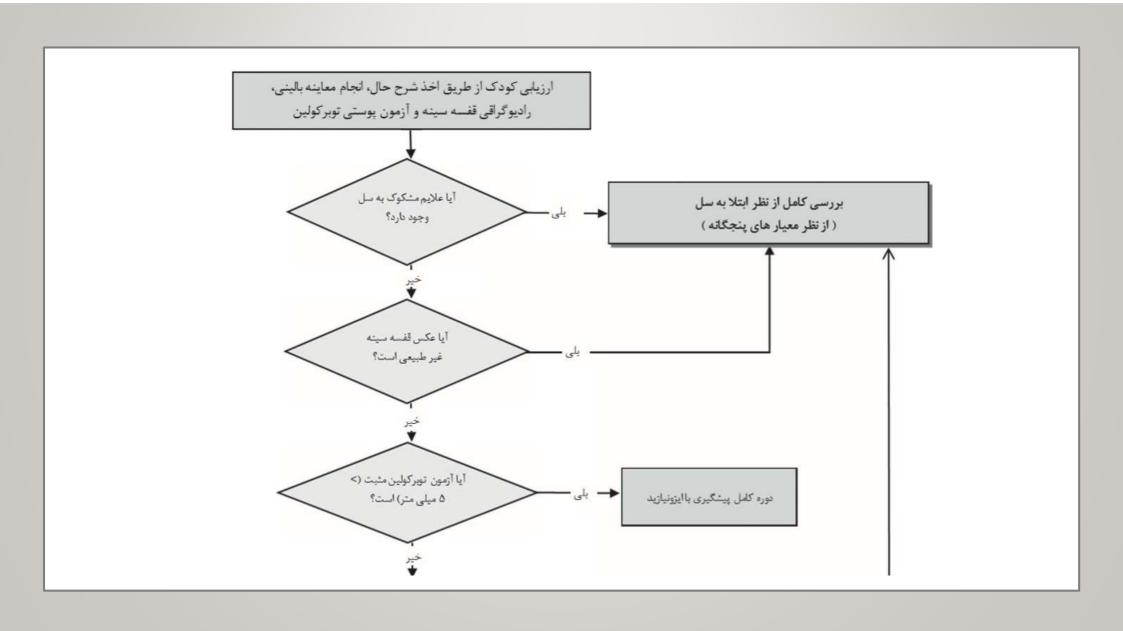
به خاطر داشته باشید که در صورت فراهم آمـدن سه داده از پنج معیـار فـوق الـذکر؛ کـودک را بایـد بـا تشخیص سل تحت درمان دارویی قرار داد.

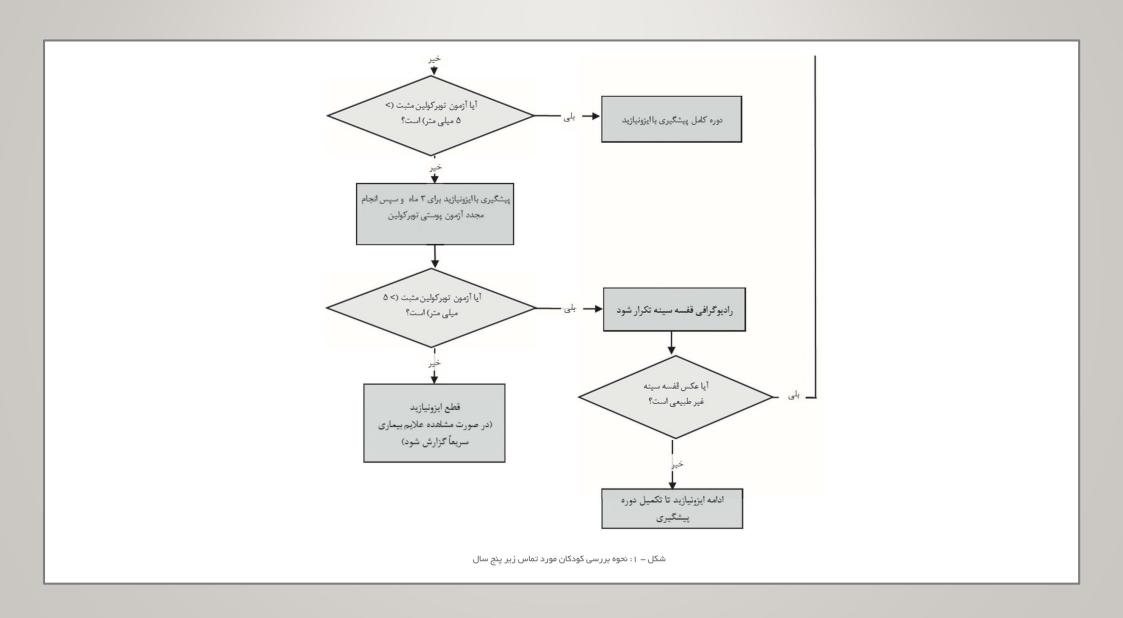
لازم به ذکر است که وجود نتایج میکروب شناسی و یا آسیب شناسی مثبت (معیار پنجم)؛ به تنهایی جهت تشخیص و شروع درمان ضد سل کفایت می کند.

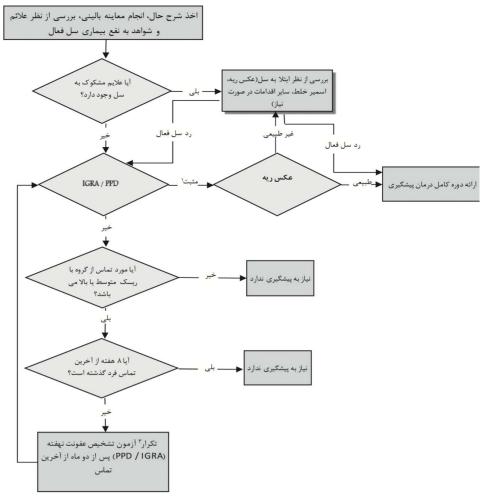
بعنوان یک اصل باید تاکید کرد که:

به هیچ وجه نباید از درمان تجربی ضد سل به عنوان یک مانور تشخیصی استفاده گردد.

تشخیص سل خارج ریوی در اطفال به دلیل وجود تظاهرات خاص بالینی (نظیر تغییر شکل ستون فقرات، خنازیر و یا آسیت بدون درد) و گاه نتیجه مثبت آزمایش میکروب شناسی بر روی نمونه هایی همچون مایع مغزی نخاعی، مایع جنب، مایع آسیت و نمونه آسپیراسیون یا بیوپسی غده لنفاوی نسبتاً آسان تر از تشخیص سل ریوی است.

شکل ۲: نحوه بررسی کودکان مورد تماس بالای پنج سال و بالغین

تعریف تماس

کسانی که از سه ماه قبل از تشخیص سل با بیمار در یک منزل زندگی می کردهاند و یا اگرچه با بیمار در یک منزل زندگی نمی کنند حداقل یک شب یا ساعات طولانی و متوالی طی روز در یک مکان بسته یا اتاق، با بیمار به سر بردهاند (۵,۶) مورد تماس محسوب می گردند.

جدول شماره یک: رژیم های پیشنهادی در درمان پیشگیرانه سل نهفته

حداکثر دوز	دوز بر اساس وزن	رژیم مورد استفاده
300 mg	Adults = 5 mg/kg Children = 10 mg/kg	ایزونیازید روزانه به تنهایی به مدت شش تا نه ماه
Isoniazid = 900 mg Rifapentine = 900 mg	Adults and Children Isoniazid: 15 mg/kg Rifapentine (by body weight): 10 - 14 kg = 300 mg 14.1 - 25 kg = 450 mg 25.1 - 32 kg = 600 mg 32.1 -49.9 kg = 750 mg	ایزونیازید و ریفاپنتین هفتگی به مدت سه ماه (۱۲ دوز)

مدیریت و درمان سل در کودکان

استراتژی DOTS در مورد همه بیماران مسلول از جمله کودکان کاربرد دارد و با استفاده از آن میازان موفقیت درمان بالایی (بالاتر از ۹۵٪) در انتظار موارد سل ریوی و اشکال کمتر شدید سل خارج ریوی (نظیر لنفادنوپاتی سلی) می باشد. رژیم های درمانی، دوز تجویزی داروهای ضد سل و طول درمان ضد سل در اطفال تفاوتی با بزرگسالان ندارد (ZHRZE/4HR برای مصوارد جدید و درمان تغد از شکست). در اطفال با رژیم درمانی کوتاه مدت ضد سل باید تاکید کرد اگرچه کودکان کم سن و سال قادر به گزارش بموقع عارضه بینایی اتامبوتول نیستند اما دوز توصیه شده این دارو در شیرخواران و کودکان خوشبختانه جای نگرانی باقی نمی گذارد.

از آنجائی که در مننژیت سلی، مرگ و میر و بروز عوارض طولانی مدت امر شایعی است؛ بهترین راه پیشگیری از این پیامدها را تشخیص سریع و درمان موثر بیماری می دانند. در این میان نکته مهم ضرورت طولانی کردن مرحله ی نگهدارنده درمان به مدت ۱۰ ماه (10HR) برای موارد مننژیت سلی و نیز سل استخوانی – مفصلی است.

همچنین گاه تجویز کورتیکوستروئیدها در کنار درمان ضد سلی در مننژیت سلی و یا کدورت های سگمنتال و لوبر ریه مفید واقع می شود.^۲

نکته: در اطفال می بایست همزمان با تغییرات وزن در طول دوره درمانی، دوز داروهای ضد سل تعدیل شود.

اندیکاسیون های بستری در کودکان مبتلا به سل عبارتند از:

- ابتلا به مننژیت سلی یا سل ارزنی
 - وجود دیسترس تنفسی
 - سل ستون فقرات
- تظاهر عوارض جانبی شدید دارویی نظیر بروز زردی

در شیرخواران، کودکان دچار سوء تغذیه و اطفال +HIV می بایست همزمان با شروع درمان ضد سل، ویتامین ب ۶ نیز به صورت روزانه جهت پیشگیری از بروز نوروپاتی محیطی ناشی از ایزونیازید تجویز شود.

پیگیری و پایش حین درمان

کودکان تحت درمان ضد سل، می بایست حداقل در فواصل زمانی زیر تحت پایش قرار گیرند:

- ۲ هفته پس از آغاز درمان
- پایان مرحله حمله ای درمان
- هر ۲ ماه یکبار تا زمان ختم درمان

اقداماتی که لازم است در هر یک از جلسات پایش حین درمان صورت پذیرد عبارتند از: ارزیابی علائم بیماری، وضعیت تمکین به درمان، اندازه گیری وزن و بررسی از نظر بروز عوارض دارویی. همچنین در کودکان اسمیر خلط انجام شود.

